

Omvendt gælder ved udstedelse af nye andele. De nye medlemmer indbetaler et ekstrabeløb svarende til indtjeningen i foreningen. Har foreningen haft overskud, forøger det foreningens udlodningsforpligtelse. Den forøges kun forholdsmæssigt. Har foreningen haft tab, forøges det fremførselsberettigede tab, men kun forholdsmæssigt således at der skal udloddes samtidigt til nye og gamle medlemmer.

Den forholdsmæssige forøgelse (udlodningsreguleringen) betyder, at udlodningen til de medlemmer, der hverken indtræder eller udtræder, er upåvirket af indløsning og udstedelse af nye andele. Det er det, der begrundet udlodningsreguleringen.

Udlodningsreguleringen gælder ved indløsning og ved udstedelse af nye andele. Indløsning og udstedelse af nye andele sker ikke blot, når personer udtræder eller indtræder. Det sker også, når en enkelt person vil ændre på antallet af sine andele i foreningen.

Det betyder, at en investeringsforening, der ejes af et selskabsmedlem, kan forøge sit tab i enmandsforeningen ved at lade foreningen udstede nye andele til sig selv. Selvom de nye andele ikke er gratis, men udstedes til den aktuelle markedsværdi, forekommer dette mindre rimeligt, og det foreslås derfor, at udlodningsreguleringen ikke skal gælde tab i fåmandsforeninger.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås en tydeliggørelse af, at en aktiebaseret udloddende investeringsforening ikke må have investeringsforeningsbeviser i en obligationsbaseret udloddende forening. Virkningen af, at en aktiebaseret forening alligevel anskaffer sig sådanne beviser, vil være, at fortjenesten ved salg af investeringsforeningsbeviser i den aktiebaserede forening ikke længere kan beskattes som aktieindkomst, men som kapitalindkomst.

Til nr. 2

Efter gældende ret kan selskaber m.v. ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fratække tab på investeringsforeningsbeviser i udloddende foreninger, såfremt foreningen udelukkende investerer i fordringer omfattet af kursgevinstloven. Ellers kan tab som hovedregel ikke fradrages, jf. indledningen til aktieavancebeskatningslovens § 2 d. Tanken bag reglen er, at selskaber har ret til fradrag for tab på investeringsforeningsbeviset, hvis de havde tabsfradrag ved direkte eje af selskabets fordringer. Som også anført i forslaget under § 2, nr. 10, har selskaber ikke tabsfradrag på fordringer på koncernforbundne selskaber, som

omfattes af kursgevinstlovens § 4. I konsekvens heraf foreslås derfor, at selskaber heller ikke har tabsfradrag på investeringsforeningsbeviser, hvis investeringsforeningen investerer i sådanne fordringer.

Til nr. 3

Nogle selskaber beskattes af fortjenesten på deres beholdninger af obligationer efter et rent lagerprincip. Efter de almindelige regler er det ikke muligt for de, der følger lagerprincippet, herefter at overgå til et realisationsprincip.

For at undgå, at der kan ske overgang til et realisationsprincip ved at investere i obligationer via en investeringsforening, foreslås i disse situationer, at også fortjenesten på investeringsforeningsbeviserne skal beskattes efter et lagerprincip. Bestemmelsen skal gælde, hvis enten selskabets obligationer i danske kroner følger et lagerprincip eller selskabets obligationer i fremmed mønt følger lagerprincippet, eller hvis begge grupper følger lagerprincippet.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er rent redaktionel.

Til nr. 5

Der foreslås en værnregel. Den skal sikre, at fortjenester ved salg af værdipapirer som led i sælgerens næringsvej ikke gøres skattefrie ved hjælp af en udloddende investeringsforening. (I aktieavancebeskatningslovens § 2 d er en udloddende investeringsforening defineret som en forening, der er omfattet af ligningslovens § 16 C, stk. 1. Denne definition gælder også her)

Efter gældende regler beskattes et selskab, der driver næring ved salg af værdipapirer, normalt ikke af fortjenesten ved salg af aktierne i et datterselskab. De pågældende aktier er ikke en del af den omsætningsformue, der indgår i næringsvirksomheden. Aktierne vil derfor kunne sælges skattefrit efter tre års besiddelse. Det betyder dog ikke, at datterselskabet selv kan sælge aktier i andre selskaber skattefrit. Moderselskabets næringsdrift vil nemlig smitte af på vurderingen af datterselskabets køb og salg af værdipapirer, således at datterselskabet også opfattes som næringsdrivende med salg af værdipapirer.

Efter forslaget er fåmandsinvesteringsforeninger noget nyt. Hvis praksis omkring beskatningen af en næringsdrivendes afståelse af andele i sine fåmandsinvesteringsforeninger udvikler sig på samme måde som praksis vedrørende den næringsdrivendes afståelse af aktier i sine datterselskaber, kan man forvente, at afståelse af aktiebaserede udloddende foreninger ligeledes vil kunne ske skattefrit efter tre år. Men uden at